

Cryptotocht 2021

Hilde Pach

Opscheppende Zeeuwen en een verdwenen Noorderzon

Al jaren voordat ik bij RIC roeide, kende ik het begrip Cryptotocht. Mijn man, Fred, deed er diverse malen aan mee en kwam altijd met enthousiaste verhalen thuis. Eenmaal lid van RIC én aanbeland op Niveau I dacht ik: dat wil ik ook. Maar dat gaat zomaar niet. De Cryptotocht, sinds 1957 georganiseerd door Poseidon, is een populair evenement en roeiteams uit het hele land strijden om een plekje op de deelnemerslijst. Corona bood uitkomst. De tocht van 2020 ging niet door, maar Poseidon organiseerde een digitale Crypto voor deelnemers aan eerdere edities, zoals mijn echtgenoot en zijn ploeggenoten. Ook ik kreeg de opdrachten onder ogen en loste ze zonder al te veel moeite op. Ik wil beslist niet beweren dat het zonder mij anders gelopen was, maar een feit is dat RIC 2 (evenals trouwens RIC 1) behoorde tot de zeven winnaars van de digitale Crypto, die automatisch recht hadden op deelname aan de Cryptotocht 2021. Daarmee was ik er nog niet, maar doordat niet alle teamleden uit 2019 meededen, was er ook voor mij een plekje in de wherry. Natuurlijk bleef het tot het laatst spannend of de tocht wel kon doorgaan, maar dankzij de CoronaCheck-app konden we op zondag 19 september allemaal veilig van start.

Schepnet

Er doen vijftien teams van vier personen mee, uit Utrecht, Wervershoof, Gorinchem, Zwolle, Baarn, Leiden, en Amsterdam natuurlijk. Ons team bestaat uit Isabelle

Foto's: Hilde Pach

Izeboud, Arnoud Willems, Fred Pach en mijzelf (RIC 1 bestaat uit Moniek van der Kaaden, Remo Huigsloot, Betty Beekman en Piet van de Kar). Als iedereen na de briefing in een wherry heeft plaatsgenomen, moeten de enveloppen met instructies voor het ochtendprogramma in ontvangst worden genomen. Het uitgiftepunt is een stenen stoepje naast de Schollenbrug. Dat veroorzaakt uiteraard enig gedrang, maar gelukkig heeft Fred eraan gedacht een schepnet mee te nemen, waardoor we probleemloos onze envelop in ontvangst kunnen nemen (die schepnetten zijn trouwens ooit aangeschaft om zwerfafval uit het water te vissen; weet iemand dat nog?).

Na de Magere Brug gaat het echt beginnen. De eerste omschrijving (van de 45) luidt: 'Deze Zeeuwen scheppen 3x op'. Nadat we bakboord uit de Herengracht op zijn gevaren, zie ik een bootje, BLØP 3 heet het. Ik roep het in mijn enthousiasme zo hard uit dat minstens drie naburige teams ervan kunnen profiteren. (Overigens blijkt 's avonds bij het bekendmaken van de antwoorden dat er eigenlijk BLØP 3 op het bootje staat, reden waarom deze vraag uiteindelijk niet meetelt voor het eindklassement.) Ook de volgende paar omschrijvingen zijn makkelijk te vinden, zoals: 'Onderkomen van de heilige paling' ('Gebouw Staal') en 'Zelfreflectie in de tuin' ('Spiegelhof'), maar dan stopt het een tijdje. Doordat de vragen niet – zoals bij eerdere edities – zijn ingedeeld in rakken (stukken water tussen twee bruggen) weten we niet of er even niets te vinden is, of dat we misschien aan het zoeken zijn naar oplossingen die allang achter ons liggen. Als Isabelle een voorbijvarend team vraagt bij welke vraag zij zijn en het antwoord '27' luidt, begrijpen we dat we zeker tien vragen gemist hebben. Van schrik weten we op het laatste stuk nog het een en ander te vinden, maar dit verlies valt niet meer goed te maken, vrezen we.

Intussen zijn we gedurende de hele tocht wél heel actief met het verzamelen van bonuspunten door het fotograferen van levenloze dieren. Geen dode vissen die in het water drijven, maar dieren op gevelstenen, leeuwen op het dak van het Amstel Hotel, opblaaszwaven, etc.

Anderhalve meter

Voor de lunch meren we af aan het begin van de Nieuwe Achtergracht, waar we ons voor twee bonuspunten onderwerpen aan het pausspel: aangeven hoeveel anderhalve meter eigenlijk is. Isabelle is 1.55 meter en kan dit dus aardig inschatten. Helaas blijkt 's avonds dat er nog één team was dat een halve centimeter nauwkeuriger geschat heeft. Nog onkundig van dit feit bestellen we thee met appeltaart op het stadsstrand voor Carré. Lekker in de zon.

Het middagprogramma is ingekort vanwege onverwachts ingestorte kademuren, waardoor er maar zestien vragen resten om ons blazoen wat op te poetsen. Dat lukt redelijk. Met gevaar voor eigen en andermans leven varen we in de Museumhaven aan bakboordzijde vlak langs de woonschepen bij Nemo om hopelijk nog wat cryptische namen te ontdekken. Eén naam vinden we niet, maar vullen we toch maar in: 'Noorderzon' (voor: 'Daar vertrok hij mee'). Eigenlijk heel toepasselijk dat dat schip onvindbaar is (al blijkt 's avonds uit een foto dat het er toch gelegen moet hebben). We sluiten af met 'Hoekschoop van oude meester' (antwoord: 'Rembrandt Corner'), draaien de Amstel weer op en mogen even later aan stuurboordzijde onze middagcrypto's inleveren. Uiteraard weer met het schepnet.

Dan snel door naar RIC, boot opruimen, omkleden en naar Poseidon om daar ons vonnis af te wachten. Wel onder het genot van een heerlijke maaltijd, maar elk team aan zijn eigen tafeltje, want socializen met andere teams is er ondanks de corona-check nog niet bij. Alleen de beste drie ploegen worden gehuldigd, al valt de eindstand een paar dagen later toch weer iets anders uit, doordat drie onoplosbare of onjuiste crypto's uit de telling zijn gehaald. Het definitieve eindklassement luidt: 1. Viking uit Utrecht met 58 punten; 2. Poseidon 3 met 53,5 punten; 3. Die Leythe uit Leiden, Poseidon 1 en Poseidon 2 elk met 51 punten. RIC 1 heeft met 44 punten de zevende plaats behaald en wij (RIC 2 dus) staan op de tiende plaats met een schamele 26,5 punten. Volgend jaar beter. Maar vooral: volgend jaar weer! Want leuk was het wel!

